

Sygn. akt III KK 126/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

w sprawie **G. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu – w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 kwietnia 2018 roku

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w I. z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt II K (...),

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie,**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia z dnia 12 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w I., sygn. akt II K (...) na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył G. L. kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygnaturach akt II K 569/14 Sądu Rejonowego w I. oraz II K 329/16

Sądu Rejonowego w I. i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 3 miesiące pozbawienia wolności oraz w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 3 czerwca 2017 r.

Następnie wyrokiem łącznym z dnia 27 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w I., sygn. akt II K 265/17 na podstawie. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w tych samych wyrokach jednostkowych, które zostały objęte wyrokiem łącznym z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K (...) i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 4 miesiące pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 88 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. orzekł wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 5 lipca 2017 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny zaskarżając go w całości i zarzucił rażące oraz mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 572 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., a polegające na wydaniu wyroku łącznego obejmującego wyroki objęte wcześniej, prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w I. z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...).

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie w niej wykazano, że doszło do rażącego naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (*res iudicata*) w związku z wcześniejszym wydaniem wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w I. w dniu 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt (...), obejmującego te same wyroki stanowiące przedmiot rozpoznania i rozstrzygnięcia i dotyczącego tego samego skazanego (k. (...) akt o sygn. II K (...)).

W realiach tej sprawy, gdyby Sąd Rejonowy w I. dysponował informacją, że w tym samym przedmiocie został już wydany wyrok łączny w sprawie o sygn. akt II

K (...), to powinien umorzyć postępowanie w tym zakresie z uwagi na ujemną przesłankę procesową *res iudicata* (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Wobec stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego albowiem to ten przepis, a nie art. 572 k.p.k. stanowi podstawę rozstrzygnięcia w przypadku wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci *res iudicata*. Powołanie jako podstawy umorzenia art. 572 k.p.k. ma miejsce tylko wówczas, gdy w ogóle brak jest warunków do wydania wyroku łącznego.

Nadto zgodnie z wyrażonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wydanie nowego wyroku łącznego wbrew przesłance powagi rzeczy osądzonej nie powoduje utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny, albowiem skutek, o którym mowa w art. 575 § 1 *in fine* k.p.k., może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki określone w tym przepisie, a zatem gdy zachodzi realna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego. W wypadku uchylenia wyroku wydanego z naruszeniem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wykonaniu podlega poprzedni wyrok łączny, gdyż nie utracił on mocy na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. (*por. wyrok SN z dnia 30 XI 2011 r., II KK 149/11, OSNKW 2011, z. 12, poz. 113*).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.